

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/764/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

90/2012. (II. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. augusztus 30-án előterjesztett **panaszát** a 2012. február 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a lefolytatott panasz eljárás során számos beadványt küldött a Testület részére. Elsőként 2011. augusztus 30-án, egy közel negyven oldalas panaszbeadványt juttatott el elektronikus úton – egyéb címzettek mellett – a Testülethez is. 2011. szeptember 12-én, november 3-án, 16-án, 25-én, december 12-én és 2012. január 2-án újabb hasonló terjedelmű kiegészítő beadványokat küldött e-mailben a Testület címére. A Testület az alábbiakban a fenti, meglehetősen nehézkesen értelmezhető beadványok lényegének összefoglalására tesz kísérletet.

A panaszostól egy gazdasági társaság (a továbbiakban: Kft.) egy üzlethelyiséget bérelt, amelyben 2011. májusától kezdődően húsboltot üzemeltetett. A bérlő a panaszos előadása szerint bérleti díjat vagy egyáltalán nem, vagy csak jelentős késedelemmel fizetett, a közüzemi számlákat pedig nem rendezte, így jelentős tartozást halmozott fel. 2011. július 18-án a Kft. ügyvezetői arra lettek figyelmesek, hogy az üzletben lévő hús megromlott, és ezért a panaszost tették felelőssé. Az ügyvezetők rendőrt hívtak, és a panaszost feljelentették, azt

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

állítva, hogy az üzletben tárolt színhús a panaszos miatt vált húshulladékká. A feljelentés szerint a panaszos a húsbolt elektromos főkapcsolóját szándékosan lekapcsolta, melynek következtében a hűtőben tárolt kb. 120 kg., 75 500,- Ft értékű előhűtött húсарu megromlott. A romlott termékek megsemmisítésének költsége 12 700,- Ft volt. Az eljárás rongálás vétségének megalapozott gyanúja miatt vette kezdetét.

A panaszos levelei nagy részében tulajdonképpen a tárgyügyben folyó nyomozásra vonatkozó javaslatokat, indítványokat közöl, és az ellene irányuló gyanú megalapozatlanságát törekszik igazolni. Beadványai szerint az üzlet tartós áramtalanítását lehetővé tévő főkapcsoló egy másik épületben található, ezért a bérlő azon állítása, miszerint a panaszos az üzlet hátsó részében található hűtőkamrába ment, és az áramot ott véglegesen lekapcsolta, nem lehet helytálló. A panaszos tagadja, hogy ő bármit is kikapcsolt volna, ugyanakkor arra is utal, hogy a hűtés folyamatosságának ellenőrzésére jogszabályok kötelezik egy húsbolt üzemeltetőjét – ezek szerint bérlője ilyen irányú kötelezettségeinek elmulasztott eleget tenni. A panaszos által kifejtettek szerint az általa készített fényképek rögzítik, hogy a megromlott húсарu főként csontokból és hurkatörmeléből állt, színhúsról szó sem volt, ezért a feljelentő által a kár mértékeként megjelölt érték sem lehet helytálló.

A 2011. július 19-ére virradó éjszakán a panaszos azzal a kérelemmel fordult a rendőrség ügyeletéhez, hogy a történet megfelelő dokumentálása érdekében nappal, a boltban fotókat készíthessen. Az ügyelet a panaszost úgy tájékoztatta, hogy amennyiben a bérlők miatt szükséges, nyugodtan hívhat rendőrt. A panaszos hívására (feltehetően másnap) kiérkező rendőrök nem tartották szükségesnek, hogy intézkedjenek, és távoztak. A fotók a húskupacról a bérlő jelenlétében elkészültek, a bérlő azonban szintén rendőrt hívott. Az ekkor (2011. július 19-én, második alkalommal) kiérkező rendőr lehetővé tette a bérlő számára, hogy kipakolja az ingatlanban található ingóságait, majd a panaszost megbilincselte, előállította, és ellene hivatalos személy elleni erőszak miatt büntetőeljárást kezdeményezett.

A panaszos által kifejtett álláspont szerint bérlői tulajdonképpen rendőri segítséggel vitték el a bérleményből tartozásaik esetleges zálogfedezetéül szolgáló vagyontárgyaikat. Egy – a panaszos által név szerint említett – rendőr a panaszost „szarházinak” és „stemplinek”(?) nevezte, noha a panaszos vele szemben mindvégig tiszteletteljes magatartást tanúsított. A beadványban a panaszos részletesen ismerteti idült egészségügyi problémáit, és kifejti, hogy állapota és életkora miatt őt teljesen indokolatlanul teperték le és bilincseltek meg, mert vele szemben az intézkedés higgadt és udvarias módja is eredményre vezetett volna. A panaszos beszámolt róla, hogy lakókörnyezetében órákig bilincsbbe tartották, ismerősei szeme láttára. Állítása szerint az őt sértegető rendőr közölte, hogy ő „kizárólag a bérlő védelmében van itt”, az ő panaszait meg sem hallgatta. A panaszos elmondása szerint fizikai ellenállást egyáltalán nem tanúsított, „ellenszegülése” mindösszesen annyiban merült ki, hogy kifejezte afeletti egyet nem értését, hogy egy rendőr szarházinak nevez egy állampolgárt. A rendőr a panaszoshoz annak zaklatottsága miatt mentőt hívott, arról azonban nem adott tájékoztatást, hogy a panaszos a mentőt köteles bevárni. Mivel a panaszos valóban úgy érezte, hogy vércukorszintje nem volt rendben, célszerűnek tartotta, hogy nagyjából 100 méterre lévő lakásába hazamenjen inzulinért. A rendőr ekkor a panaszost, rendkívül durván leteperte egy lépcsőre, mire ő térdre rogyott. A rendőr nem volt tekintettel arra, hogy a panaszos feje a lépcsőszegélybe ütődik, illetve arcán seb keletkezik. Jobb karját durván hátracsavarta, és ugyanígy tett teste alá szorult bal karjával is, majd megbilincselte. A panaszos elmondása szerint karja azóta is fáj, nehezen tudja mozgatni. A mentőben ellátásban részesült, azonban a mentős kifejezett javaslata ellenére sem járultak hozzá a rendőrök a bilincselés eltávolításához.

Tekintettel arra, hogy a mentőben, és a kórházi sürgősségi osztályon nem állt rendelkezésre a panaszos számára szükséges inzulin, a panaszos mintegy két óra elteltével juthatott csak hozzá a készítményhez.

A panaszos sérüléseiről a kórházban azonnal látlelet készült. Az egészségügyi személyzet jelezte, hogy a rendőrökről is fel kell venni látleletet, azonban ők kijelentették, hogy nincs sérülésük. A kórház dolgozói erre úgy tájékoztatták a rendőröket, hogy a nemleges lelet is lelet. A panaszos előadása szerint az őt bántalmazó rendőr ekkor eltávozott, és jóval később visszatérve mosolyogva karcolásokat mutatott az alkarján kollégáinak, melyekről végül is a látlelet elkészült. A panaszos hangsúlyozza, hogy nem ő karcolta meg a rendőrt, és levelében homályosan bár, de arra céloz, hogy a sérülések feltehetőleg azalatt az idő alatt keletkeztek, amíg a rendőr eltávozott, ő pedig bilincsbe verve várakozott a kórházban.

A panaszos utalt rá, hogy fotókkal rendelkezik a rendőri intézkedés következtében elszenvedett sérüléseiről, és csatolta a J. Kórház által 2011. július 28-án kiállított ambuláns kezelőlapot, valamint egy az egészségi állapotáról szóló kimerítő leírást. A kezelőlap szerint a panaszost 2011. július 19-én ismert személy bántalmazta. Bal felkarján felszívódóban lévő haematómát, jobb könyökén pedig nyomásra érzékeny területet észleltek, az érintett ízületek mozgása pedig kissé beszűkült. A kezelőlapban rögzítettek szerint a sérülések várható gyógytartama 8 napon belüli volt.

A panaszos több levelében is egyértelművé tette, hogy a rendőrök sem szóban, sem írásban nem tájékoztatták a Testület panaszeljáráására irányadó 8 napos határidőről.

2011. november 16-ai levelében a panaszos a Nyíregyházi Rendőrkapitányság 2011. október 22-én kelt, panaszát elutasító határozata ellen előterjesztett fellebbezést juttatott el tájékoztatásul a Testület részére. A panaszos fellebbezésében a fentiekben már kifejtett érvekkel támasztja alá a határozat megalapozatlan voltát, és újdonságként azt is kijelenti, hogy ő senkit nem harapott meg (feltehetően felmerült, hogy az intézkedő rendőrt megharapta).

II.

Tekintettel arra, hogy a panaszos levelében utalást tett arra, hogy a Nyíregyházi Rendőrkapitányság 2011. október 22-én hozott határozatával panaszát elutasította, és egyúttal eljuttatta e határozat ellen előterjesztett fellebbezését a Testület részére, a Testület telefonon kérte a Nyíregyházi Rendőrkapitányság panaszügyekkel foglalkozó rendőreinek tájékoztatását azzal kapcsolatban, hogy miképpen alakult a panasz eljárás a továbbiakban.

A Nyíregyházi Rendőrkapitányság arról tájékoztatta a Testületet, hogy a rendőrségi panasz eljárás a másodfokú határozat jogerőre emelkedésével lezárult. A Testület munkatársának kérésére faxon továbbították a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 2012. január 2-án kelt határozatát, amelyből az alábbiak állapíthatók meg.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a Nyíregyházi Rendőrkapitányság első fokú eljárás keretében hozott, a rendőri intézkedés elleni panaszt elutasító határozatát helyben hagyta.

A határozat indokolása szerint a panaszossal szemben 2011. július 19-én 6 óra 5 perckor a Nyíregyházi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök intézkedtek. A rendőrök aznap első alkalommal 5 óra 20 perckor, az ügyeletvezető utasítására jelentek meg – a panaszos hívására – mivel ő az általa kiadott üzlethelyiségben húsboltot üzemeltető bérlőivel vitába keveredett. A rendőrök a helyszínre érkezést követően a bejelentőt és a helyszínen lévő bérlőket meghallgatták, jogi lehetőségeikről tájékoztatták őket, majd az intézkedést befejezték és távoztak. Ezt követően 5 óra 52 perckor az ügyeletvezető utasítására újfent kivonultak a helyszínre, mivel onnan ismételt bejelentés érkezett – ezúttal a bérlő részéről. A feleket ismételt meghallgatták, azonban a tényállás tisztázása alatt a panaszos a helyszínről el kívánt távozni. Az intézkedő rendőrök felszólították, hogy álljon meg, azonban ő a rendőri felszólításnak nem tett eleget. Ekkor a rendőrök testi kényszer alkalmazásával a panaszos karját hátrafesztették, és a falhoz szorították. Mivel a panaszos aktívan ellenállt, és a fogásból megpróbált kiszabadulni, az intézkedő rendőrök a földre vitték és megbilincsték, a helyszínre pedig mentőt hívtak. A határozat indokolása hangsúlyozza, hogy a kényszerítő eszközök alkalmazása során a panaszos mindvégig aktív, agresszív ellenállást tanúsított, és megpróbálta kivonni magát az intézkedés alól.

A panaszost 6 óra 15 perckor az Ny-városbeli J. Kórház Sürgősségi Osztályára szállították, ahol megállapítást nyert, hogy a rendőri intézkedés során 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett, az egyik intézkedő rendőr jobb alkarján pedig 8 cm hosszú karmolt sérülés keletkezett. A panaszos ellen hivatalos személy elleni erőszak bűncselekményének alapos gyanúja miatt az ügyészség büntetőeljárást indított.

A panaszos 2011. július 21-én kelt levelében panasszal élt a fenti rendőri intézkedés ellen, melyet a Ny. Városi Ügyészségen nyújtott be. A Ny. Városi Ügyészség vezető ügyésze 2011. szeptember 14-én a panaszlevelet megküldte a Nyíregyházi Rendőrkapitányság panaszbeadvány kivizsgálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező vezetőjének, aki a panaszt rendőri intézkedés elleni panasznak minősítette, és annak a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályai szerinti kivizsgálását rendelte el. Az elsőfokú eljárás befejezéséről 2011. október 22-én kelt határozatában döntött, és a panaszos beadványát – mint alaptalant – elutasította. A határozatot a panaszos részére kézbesítették, amely ellen törvényes határidőn belül fellebbezéssel élt. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság vezetője 2011. november 4-én kelt átiratában az ügy teljes anyagát felterjesztette a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrfőkapitányság vezetőjének másodfokú eljárás lefolytatása céljából.

A másodfokú eljárás során az alábbiakra derült fény.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése értelmében panasszal élhet, akinek a rendőrség általános elvei és szabályainak megsértése, a rendőri intézkedés vagy kényszerítő eszköz használata alapvető jogát sértette. Ennek következtében a másodfokú eljárás során lefolytatott vizsgálat kizárólag a 2011. július 19-én 6 óra 5 perckor lefolytatott rendőri intézkedés vizsgálatára terjedhetett ki, és nem fedhette le a panaszos és bérlői között létrejött bérleti jogvita tisztázását, valamint a kisebb kárt okozó rongálás vizsgálatát. Hasonlóképpen, az eljárásnak nem volt célja állást foglalni a hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény elkövetése miatt indult büntetőeljárás kérdéseiben.

A határozat indokolása szerint a panaszos beadványában, fellebbezésében, fellebbezés-

kiegészítéseiben, valamint meghallgatása során a következő panaszt terjesztette elő.

a) Sérelmesnek tartotta, hogy az intézkedést foganatosító r. főtörzsőrmester az intézkedés alatt vele nem megfelelő hangnemben beszélt, többször „szarházinak” nevezte, folyamatosan azt hangoztatta, milyen rangban van, és „csak arra koncentrált, hogy rendőri mivoltát hangsúlyozza”.

2011. október 17-én a r. főtörzsőrmestert tanúként hallgatták meg. A tanúmeghallgatási jegyzőkönyvben foglaltak szerint a r. főtörzsőrmester az intézkedés alatt semmilyen sértő kifejezést nem használt. A r. főtörzsőrmester az intézkedés során a panaszos kifejezett kérésére valóban többször közölte nevét, jelvéyszámát, valamint beosztási helyét. Ennek megtörténtét valószínűsíti, hogy a panaszos általa benyújtott első panaszlevelében már nevének nevezte az intézkedő rendőrt. A r. főtörzsőrmester előadása szerint a panaszos a rendőri intézkedés alatt arrogánsan viselkedett.

A másodfokú eljárás keretében a tényállás teljes körű tisztázása érdekében mindkét bérölt meghallgatták. B. Zs. a 2011. december 12-én kelt jegyzőkönyvben rögzítettek szerint meghallgatása során elmondta, hogy a rendőrök kulturáltan intézkedtek mind vele, mind a panaszossal szemben. Senkit sem sértegettek, kizárólag a panaszos „hordta el mindennek a rendőröket”. B. Zs. beszámolt róla, hogy ő nem volt jelen a teljes rendőri intézkedés alatt. T. Z. a fentieket megerősítve előadta, hogy a rendőrök kulturált módon, türelmesen beszéltek vele és a panaszossal is. Elmondása szerint éppen a panaszos volt az, ki „torkaszakadtából” folyamatosan ordított a rendőrökkel, olyasmire pedig nem emlékezett, hogy a rendőrök sértegették volna a panaszost. További bizonyíték beszerzésére, amely valamelyik fél állítását megerősítette vagy kizárta volna, a másodfokú eljárás során – a határozat indokolása szerint – nem volt lehetőség, és ez az eljárás további folytatásától sem volt remélhető.

b) A panaszos sérelmesnek tartotta, hogy a rendőrök a jelenlévőket nem hallgatták meg, és részrehajlóan intézkedtek.

A biztonsági intézkedés végrehajtásáról / kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint az intézkedő rendőrök az Rtv. 13. § (2) bekezdésének eleget téve részrehajlás nélkül mindkét fél személyi adatait rögzítették, a jelentés pedig mindkét fél által előadott információkat tartalmazza. A jelentés rögzíti, hogy a panaszos akadályozta a bérloket a bérelt helyiségben lévő dolgok kipakolásában, ezért a rendőrök az ügyelet engedélyével a helyszínen maradtak. Ezt az állítást a meghallgatási jegyzőkönyvben T. Z. is megerősítette. Az általa elmondottak szerint, amíg a rendőr őt meghallgatta, a panaszos beszaladt a boltba, és a már összepakolt ládában lévő húst kiborogatta.

c) A panaszos előadása szerint a rendőrök őt szükségtelenül és aránytalanul teperték le, a rendőri intézkedés pedig egészségét is veszélyeztette.

Az intézkedő rendőrök a panaszos zavart viselkedéséből arra következtettek, hogy orvosi ellátása indokolt lehet, ezért mentőt hívtak hozzá. Azt, hogy zaklatott idegállapotban volt, maga a panaszos is megerősítette, és ezt bizonyítja – szintén az általa előadottak alapján – a mentőautóban mért magas vérnyomása és vércukorszintje is. Kétségtelen, hogy a rendőrök a panaszos egészsége védelme érdekében hívták a helyszínre a mentőt, nem pedig azért, hogy egészségét veszélyeztessék. Amíg az intézkedő rendőr a mentőkkel egyeztetett, a panaszos az

úttesten át megindult a szemközti ház irányába. A rendőr a „törvény nevében” szavak előrebocsátásával felszólította a panaszost, hogy álljon meg, azonban ő a felszólításnak nem engedelmeskedett. Az Rtv. 19. §-ának (1) és (2) bekezdései szerint a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, köteles a rendőr utasításainak engedelmeskedni – azzal szemben pedig, aki ennek nem tesz eleget, meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatóak.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdésében rögzített arányosság követelményét betartva, az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak. Miután a panaszos az alkalmazott fogásból „rúgkapálva” megpróbált kiszabadulni – az arányosság és a szükségesség követelményének eleget téve – a rendőrök őt a földre vitték és megbilincseltek.

A hivatalos személy elleni erőszak, mint rendkívüli esemény kivizsgálása kapcsán 2011. július 21-én kelt értékelő jelentés megállapítása szerint a panaszos magatartása megalapozta a testi kényszer jogszerű alkalmazását. Mivel az ellenszegülést az alkalmazott kényszerítő eszköz nem törte meg, szükséges és indokolt volt súlyosabb kényszerítő eszköz – a bilincs – alkalmazása. Az értékelő jelentés megállapította azt is, hogy az ügy összes körülményeit tekintve az intézkedő rendőrök nem jártak el körültekintően, mivel a járőrtárs nem biztosította megfelelően a lefolytatott rendőri intézkedést. A panaszos elő is adta, hogy a rendőri intézkedés alatt a járőrtárs – az eső miatt – a szomszéd kapualjban várakozott. A jelentés megállapításai szerint, ha a járőr hölgy aktívan részt vett volna az intézkedés foganatosításában, a rendkívüli esemény bekövetkezése (ti. a hivatalos személy elleni erőszak) elkerülhető lett volna. A fentiek okán a Nyíregyházi Rendőrkapitányság vezetője 2011. július 21-én fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el mindkét intézkedő rendőrrel szemben.

A határozat megállapította, hogy a rendőri intézkedés, valamint a kényszerítő eszközök használata jogszerű, ámde szakszerűtlen volt – ebben a vonatkozásban tehát a panaszos észrevételeit megalapozottnak ítélték. Tekintettel azonban a korábban lefolytatott fegyelmi eljárásra, annak megismételt elrendelése nem volt lehetséges. A másodfokú eljárás során megállapítást nyert, hogy az első fokú határozat indokolása a rendőri intézkedés szakszerűségének minősítése tekintetében hibás, azonban a panasz elutasítása a kifejtett indokok alapján megalapozott volt.

d) A panaszos szerint a r. főtörzsőrmester egy népszerű magyar közösségi oldalon közzétett bemutatkozása bizonyítja, hogy az intézkedő rendőr vele nem megfelelő hangnemben beszélt, a bejegyzés pedig egyébként is rendőrhöz méltatlan, és ellentétes a rendőrség, mint szervezet célkitűzéseivel. A r. főtörzsőrmester saját lapján közzétett bemutatkozása szerint: „Ezt csinálom, mikor dolgozom: Általában segítek az embereknek, de néha állatokkal és egyéb elvont, embernek nem nevezhető lényekkel is kell foglalkoznom”.

A főkapitány úr által kifejtettek szerint a közérdekű kérelmek, panaszok és bejelentések, valamint a rendőri intézkedések elleni panaszok egységes kezeléséről szóló 36/2008. (OT 19) ORFK utasítás 19. b) pontja alapján a panaszos által közölt adatok közérdekű bejelentésnek minősülnek. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság vezetője a szóban forgó bejegyzéssel kapcsolatban a rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásától függetlenül fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el. A másodfokú eljárásban megállapítást nyert, hogy a bejegyzés tartalma és a panaszos által kifogásolt magatartás között párhuzamot vonni nem lehet; a bejegyzés az eljárás során – összefüggés hiányában – bizonyítékként nem értékelhető.

A határozat megállapításai szerint a panaszossal szemben 2011. július 19-én intézkedő rendőrök az intézkedést jogszerűen, de szakszerűtlenül folytatták le. A szükséges fegyelmi felelősségre vonás a rendőri intézkedés elleni panasztól függetlenül már megtörtént, ismételt – azonos tényállásra épülő – fegyelmi eljárás lefolytatására viszont nincs lehetőség.

A fentiekre figyelemmel a főkapitány az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése, valamint a Ket. 105. § (1) bekezdése alapján a Nyíregyházi Rendőrkapitányság vezetőjének elsőfokú határozatát helyben hagyta, és a panaszos beadványát elutasította. A határozat a közléssel jogerőssé és végrehajthatóvá vált, a közölt tájékoztatás szerint felülvizsgálatát a közléstől számított 30 napon belül, jogszabálysértésre való hivatkozással lehetett kérni a Ny. városi Törvényszéktől.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos rendőrfőkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos még a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, a párhuzamos panasz-előterjesztésről azonban a Testületet nem tájékoztatta. Ennek következtében a panaszeljárás mind a rendőri szervnél, mind a Testületnél megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor a panaszos 2011. november 16-án kelt beadványában utalt a Nyíregyházi Rendőrkapitányság panaszt elutasító határozatára, és ennek nyomán az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján telefonon kért a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást a rendőrségtől.

A Nyíregyházi Rendőrkapitányság panaszügyekkel foglalkozó munkatársa a Testületet úgy tájékoztatta, hogy a panaszos fellebbezése nyomán megindult másodfokú panaszeljárás is lezárult időközben, mivel a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitány az elsőfokú

határozatot helybenhagyva, a panaszt ismét elutasította. A határozat a közléssel jogerőre emelkedett.

A határozat jogerőre emelkedését követően – vagyis folyamatban lévő eljárás hiányában – a Testület már nem tudta magához vonni a panaszügy kivizsgálását, ezért a beadványt el kellett utasítania.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt– hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag